

РЕШЕНИЕ

№ 4538

гр. София, 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4072** по описа за **2021** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. [АПК](#), във връзка с чл. 63 от [ЗАНН](#).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от В. Т., чрез адв. Б. Т., срещу решение № 20062330/09.03.2021 г. на СРС, НО, 133-и с-в по НАХД № 12385/2019 г. по описа на съда, с което е потвърдено издаденото наказателно постановление НП № Р-10-675/28.06.2019 г., издадено от зам-председателя на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което, на основание чл. 221, ал. 8, т. 2 от ЗППЦК, за нарушение на [чл. 100а, ал. 2 от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/](#) на дружеството е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 /две хиляди/ лева.

Иска се обжалваното решение да бъде отменено, като бъде отменено и потвърденото със същото НП. Представява се в с.з. от адв. Т. като прави възражение за прекомерност на претендираните от ответника разноси.

Ответникът настоява касационната жалба да бъде отхвърлена. В с.з. се представлява от юриск. С., който претендира юриск. възнаграждение.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от активно, процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Касационният състав намира, че въззивната инстанция правилно е установила фактическата обстановка по делото. СРС е събрал относимите по делото доказателства, изследвал е значимите за спора факти и обстоятелства и е извел фактически констатации, които се оспорват частично от касатора в настоящото производство, но се споделят напълно от касационния състав. Оспорват се правните изводи, които е извела въззивната инстанция. При субсидиарното действие на [Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/](#), районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Като извърши служебно проверка на основание [чл. 218, ал. 2 АПК](#) и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно [чл. 220 от АПК](#), настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

За нарушение по чл. 100, ал. 2 от ЗППЦК (Нова - ДВ, бр. 62 от 2017 г.): „Ако след изтичане на 6 месеца от емитирането на облигационната емисия облигациите не са допуснати до търговия на регулиран пазар на ценни книжа, емитентът е длъжен да изкупи по искане на облигационер облигациите по емисионна стойност в 7-дневен срок от получаване на искането...“, е предвидено наказание "имущ. санкция" в размер от 2000 до 5000 лева, съгласно 221, ал. 8, т. 2 от ЗППЦК. В случая е наложено административно наказание на дружеството към законовия минимум. Всички елементи от състава на нарушението са описани и конкретизирани в процесното НП, като на практика не се оспорват от касатора. Спорът е по отношение наличие на качеството „емитент“ на дружеството, по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗППЦК. Към момента разпоредбата предвижда, че "Емитент" по смисъла на този закон, с изключение на [глава шеста "а"](#), е юридическо лице по смисъла на [чл. 2, буква "з" от Регламент \(ЕС\) 2017/1129](#), а именно: такава, която емитира или предлага да емитира ценни книжа.

Съдът споделя изводите на СРС, изложени по отношение на легалната дефиниция на понятието „емитент“, като не вижда никаква колизия между разпоредбата на § 1, т. 9 от ДР на ЗППЦК и тази на чл. 100, ал. 1 и 2 от ЗППЦК, понеже дружеството е издател на ценни книжа – облигации, които обаче не са допуснати до пазара на ценни книжа и за него конкретно е предвидено и законовото задължение за обратното им изкупуване. Липсва нарушение на чл. 34 от ЗАНН, относно преклузивните срокове за провеждане на адм.-наказателното производство. Правилни са и изводите, относно липсата на

възможност за прилагане института на „маловажния случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, които се споделят изцяло и не следва да се излагат допълнителни такива. Наказанието е към законовия минимум и липсват основания за изменението му.

Съдът намира, че липсват допуснати нарушения на материалния закон, както и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на НП, респ. липсва нарушаване правото на защита на касатора.

С оглед своевременно направеното извлечение от проц. представител на ответника, на същия следва да се присъдят разноки за юриск. възнаграждение в размер на 100 лева
По изложените съображения и на основание [чл. 221, ал. 1 и, ал. 2 от АПК](#) във връзка с [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#) Административен съд София - град, IV-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20062330/09.03.2021 г. на СРС, НО, 133-и с-в по НАХД № 12385/2019 г. по описа на съда;

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от В. Т., да заплати на Комисия за финансов надзор, [населено място], сума в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юриск. възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.